

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

XXIV. De die dominica cautius celebranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

re, elationem fugere, & seniores venerari, iuniores diligere, in Christi amore pro inimicis orare. Cum discordantibus ante solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare. Ecce hæc sunt instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint a nobis die noctuque incessabiliter adimpleta, & in die iudicii reconsignata, illa merces nobis a Domino recompensabitur quam ipse promisit: *Quam oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quam preparauit Deus his qui diligunt eum.*

1. Cor. 2.

XXII.

Commonendi sunt fideles, ut generaliter omnes a minimo usque ad maximum orationem dominicam & symbolum discant: & dicendum eis quod in his duabus sententiis omne fidei Christianæ fundamentum incumbit. Et nisi quis has duas sententias memoriter tenuerit, & ex toto corde crediderit, & in oratione sapissime frequentauerit, catholicus esse non poterit. Constitutum namque est, ut nullus chrismetur, neque baptizetur, neque a lauacro fontis alium suscipiat, neque coram episcopo ad confirmandum quemlibet teneat, nisi symbolum & orationem dominicam memoriter tenuerit, exceptis his quos ad loquendum ætas minime perduxit.

XXIII.

Dicendum illis, ut singulis diebus qui amplius non potest saltem duabus vicibus oret, mane scilicet & vespere, dicens symbolum sive orationem dominicam: *Qui plasasti me miserere mei, vel etiam, Deus propitius esto mihi peccatori: & Domino gratias agens pro quotidiana vita combeatibus, & quia se ad imaginem suam creare dignatus sit, & a * peccatoribus segregare: his actis, & solo Deo creatore suo adorato, sanctos inuocet, vt pro se intercedere ad maiestatem diuinam dignentur, hæc facient quibus basilicæ locus prope est in basilica. Qui vero in itinere, aut pro qualibet occasione in siluis aut in agris est, vbi cumque enim hora matutina vel vespertina inuenierit, sic faciat, sciens Deum ubique præsentem esse, dicente Psalmista: In omni loco dominationis eius. Et: Si ascendero in cælum, tu ibi es, &c.*

XXIV.

Dies vero dominica, quia in eo Deus lucem condidit,

Psal. 102.
Psal. 138.

in eo mannam eremo pluit, in eo Redemptor humani generis sponte pro salute nostra mortuus resurrexit, in eo Spiritum sanctum super discipulos infudit, tanta esse debet obseruantia, ut praeter orationes, & Missarum solennia, & ea quae ad vescendum pertinent, nihil aliud fiat. Nam & si necessitas fuerit nauigandi, siue iter agendi, licentia datur, ita dumtaxat, ut ex occasione Missas & orationes non prætermittantur. Conueniendum est sabbato die cum luminaribus cuilibet Christiano ad ecclesiam: conueniendum est ad vigilias, siue ad Matutinæ officium: concurrendum est etiam cum oblationibus ad Missarum solennia. Et dum ad ecclesiam conuenitur, nulla causa dici debet vel audiri, nulla iurgia sunt habenda, sed tantummodo Deo vacandum est in celebratione videlicet sacrorum officiorum, exhibitione eleemosynarum; & in Dei laudibus cum amicis, & proximis, & peregrinis spiritualiter epulandum.

XX V.

Admonendi sunt, ut hospitalitatem diligent, & ut nulli hospitium præbere detrectent: & si cui forte hospitium præstiterint, nullam ab eo mercedem accipient; nisi forte ille qui recipitur sponte sua aliquid det, dicendumque illis qualiter multi per hospitalitatis officium Deo placuerunt, dicente Apostolo: *Per hanc enim placuerunt quidam 1. Petr. 1. Deo, angelis hospitio susceptis.* Et iterum: *Hospitales inuicem 1. Petr. 4. fine murmuratione.* Et ipse Dominus dicturus est in iudicio: *Hospes eram, & collegisti me.* Sciant sane quicumque *Matt. 25.* hospitalitatem amant, Christum se in hospitibus recipere, nam ille modus hospitalitatis non solum inhumnus, sed etiam crudelis est, quo nunquam hospes in domum ante recipitur, nisi prius dandi hospitii merces compensetur; & quod Deus agere iussit pro perceptione regni cœlestis, pro acquisitione terrenarum rerum agatur.

XX VI.

Prædicandum est etiam, ut periurium fideles caueant, & ab hoc summopere abstineant, scientes hoc grande scelus esse, & in lege & prophetis siue euangelio prohibitum. Audiuiimus enim quosdam paruipendere hoc scelus, & leuem quodammodo periuris poenitentia modum impone, qui nosse debent tales periuro poenitentiam impo-

Sff iij